

קול קורא

להעתיק דירה מעיר לעיר

משנה מקום - לאו דוקא משנה מזל:

פעם אחת, בא איש אחד לפני הרבי ר' בונם זי"ע, בשאלה אם להעתיק את דירתו לעיר אחרת. ולא ענהו הר"ב ז"ל תשובה ברורה. והאיש הנ"ל הבין שהתשובה היא שלילית, והתחיל להפציר בר"ב ז"ל שיתן הסכמתו להעברת מגוריו, ויאמר לו, הנה מצינו בחז"ל, מאן דביש ליה בהאי מתא, ילך למתא אחריתא. נענה הר"ק מפשיסחא זי"ע ואמר, עהר ועט גיין 'דארטען', וועט ער זעהן עס איזט נאך ערגער [הוא ילך לשם, אז הוא יראה ששם עוד יותר גרוע. - המבי"א]. [שיח שרפי קודש ח"ב אות שכ"ג, בשם הר"צ ר' שמחה בונם לערמאן מקראשנאוויטץ זצ"ל]: (קול מבשר חלק ב').

חבילות - כשיזרקום - כל אחד יחטוף שלו:

ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו (בראשית מ"ב לה). והרי זה כמו שאומרים בשם הרבי ר' בונם ז"ל, שכל אחד מישראל יש לו חבילה ממה שעובר עליו. ולעתיד יערבו כל החבילות, וכל אחד יכיר חבילתו וירצה בה. ואיתא בחובת הלבבות, שלא יחשוב אדם, שאילו היה באופן אחר היה יותר טוב, כי כל דבר הוא כמו שצריך להיות. ולא יאמר אדם שאילו היה לו ג' עינים היה רואה יותר טוב, כי זה צביונו של הקב"ה, וכך ראוי להיות. וכמו כן, כל המאורעות שעוברים על האדם - צריכים להיות כן. וזה שכתוב, והיה האוכל לפקדון, עד לעתיד, שכל אחד יכיר חבילתו. [אמרי אמת גור, פ' מקץ תרצ"ו]: ויראו ויקחו איש מטהו (במדבר י"ז כד). בילדותי שמעתי בשם הרבי ר' בונם ז"ל, באם יניחו יחד החבילות של כל אחד ואחד, יקח כל אחד את חבילתו בחזרה. [אמרי אמת גור, קרח תרע"ו]:

חזן - הוא טיפש (פתגם עממי בדרך הלצה)

שמעתי בשם הגה"ק הרבי ר' בונם מפרשיסחא זי"ע, משום מה אומרים העולם בדרך הלצה, א חזן איז א נער (החזן הוא טיפש)? ואמר, כי עולם הניגון קרוב וסמוך לעולם התשובה. ואם החזן המנגן, עומד קרוב לעולם התשובה ואינו שב - הוא באמת טיפש. [ליקוטי יהונתן בשש"ק ח"ד אות ד', בשם ס' מקור חיים מצאנז אות שכ"ט, בסגנון משופר]: